

Tolikima su pale punistre i korte od dvori
a za to nacinit hotili bi korte od jurovike.

Sjecam se vrimenta kolektivne svisti, kako se je to onada lipo društveno kategoriziralo. U to vrime kolektivizma sam bi jos mali. Pa se ki takav ni vele zadi za moju generaciju. Taman kad su nam poceli izahodit prisici po obrazu i kad su nas pocele zanimat puno provokativnije stvari u zivotu mi smo se nikako uspili liberat jedne tako lipe uzance. Sadasnje vrime nosi u sebi opet onu drugu krajnost otudjenja, postajemo furesti, jidni smo i sve nas je manje briga za nike opce interese. Sad tin pogodi covika da bude zadovoljan. U oven noven vrimenu, svak mora odgovarat za svoje monade, svak se nagradjuje za svoje punte sto ih je peska. Nema liso vise nikomu.

Ma se isto moran malo prisjetit one stare kolektivizacije. Ni ni ona bila za vrc. Imala je i ona pokojnica po koju vajanu uzancu. Svi smo bili odgovorni za nisto uvik vazno, za velike stvari koje smo nasljedili od onih sto su pali da bi te stvari izgledale vece. Odgovornost se odnosila na svih da bi na kraju odgovoran bi niko. Odma izmalena se je to nastojalo ugradit u mozjane. Tako smo lipo kolektivno uzali poc u kino priko skule kad bi dosa koji znacajni i društveno-politicko pedagogski film. A narodnooslobodilacka borba i tekovine njene revolucije su bile i vise od toga. Bile su nasa sudbina, mislin u ono vrime i za to se islo u kino , onako priko dana dok traje skula, sto je znacilo da si moga skivat koji sat matematike, engleskog (e da san zna) sto se tice povijesti, ona se ni kontala jer ju je bilo lipota na platnu i naravno drugih prvorazrednih i drugorazrednih predmeta. Kasnije kad je doslo ono vrime od onih stvari jedva si ceka da dojde koji Bosko Buha ili koja Sutjeska da se u zadnjen redu mozes pipat onako usitno sa doticnom drugaricom iz razreda koja je u duhu kolektivne svisti imala razumjevanja za tvoje potrebe. Bilo je i onih naprednijih koje su vec tada shvatile znacaj kontradrustvenog individualizma i samodiscipline pa si digo dobi koju zavrat u tom obrambenom zamahu dok, sad pokojni, Fabijan Sovagovic premoscuje uzburkanu Neretvu na putu slobode, u istoimenom Bulajicevom filmu, a tin skupa snjin tones pod klupu od srama i nevoje. A u tom cuvenom filmu (produkcijski svakako jer je bi u uzoj konkurenciji za nagradu Oskar) i ekranizaciji slavne pete ili seste ofanzive, ne sjecam se vise bilo je i puno znacajnih odluka i naredbi. Drug Tito je zaj..... Njemce i cetnike jer je bi

MOST NESMI PASTI !

Autor Leo Padovan

Subota, 07 Veljača 2004 01:00

bati most i naredi da, citiram:Prozor mora pasti! Bi je on nazbilj izve ti skerac i Neretva je bila primoscena.....a sve ostalo je povijest, naglasila je tada mestrija , dok smo mi bili vec i zaboravili koji smo film gledali jer je tukalo kakogo skivat i ostatak dana, i nac lezo di ce mo poc poslusat novi album od Azre.

A onda san nakon svojih izvjesnih individualnih lutanja (jeli vis sto ti kolektivna svist moze ucinit) dospo u ovu lipu daleku zemlju i prozva sebe Leo od Australije, onako za titulu sto san dospo ovako daleko. Vaja sebe gledat jerbo te drugi nece-uzala je rec moja baba Frana, eno je jos zive. I onda san tako isto zbog ostatka kolektivne svisti dospo i u Sydney na osnivacku skupstinu sveblaske organizacije po svitu. To da je ona izgledala ki nastojanje da se uspiju sastavit dvi ekipe od buca recimo u Babini kad su svi vec pomalo picasti, necu ni govorit. Necu sad ode prozivat Inicijativni odbor jer su me judi lipo pozvali u ime ove moje male titule od zavicajnog drustva kojem san präsident. Isa san informativno onako kako to zahtjeva drustvena azurnost. A Ona je imala razumljivnja za to, neka je ostala doma sama su dvoje male dice jer san jon ja u povjesnom duhu objasni da su i druge prin nje ostajale i po puno duze vrimenta i da se nisu bunile. Ona ni odma to razumila jer i ni imala razloga, ma je isto znala da su meni vazne nike stvari za Blato pa je sve bilo OK. Nego da ne dujin, ono sto san tamo vidi bilo je dobota gore od onih poznatih ofanziva. Ni bilo vele cejadi za rec posteno. Sad to moze bit dobro jer bi to znacilo da judi prihvacaju zakon onaki kakvi je, a opet to moze i znacit da nikomu ni briga za opce stvar i kolektivnu svist porijekla.

Jer se ni moglo razabrat jeli to bi prosvjedni skup ili koja svecana osnivacka skupstina. Da se razumimo ni meni namjera o tome spekulirat ali kad san vidi i cu one silne arhaicne haubice i minobacace sto su ispaljivale jednu neogranicenu kolicinu gluposti, ne mozes se neogo zapitat: A koja je ova ofanziva.

Judi Iz Inicijativnog odbora su to pokusali spricit ali.....rafali i paljbe su krenuli i ostalo je bilo jadno malo mista za manevarski prostor. Donkle, njima na dusu.

Nego kako se ipak radi o nasen dvoru kojeg zajedno moramo pomest ipak cu se vratit na onu vec pomalo zaboravljenu drustvenu svist. Ona ode di smo ima jedan potpuno drugaciji znacaj i smisal.

Ona je u oven daleken svitu vazna da ostanemo svisni ko smo i sto smo. Odakle nan je korjenje sto smo ga dovukli sobom i koliko ce mo ga nastojat

MOST NESMI PASTI !

Autor Leo Padovan

Subota, 07 Veljača 2004 01:00

sacuvat da ne damo tako lako i brzo navrnut sime tog korjenja, nego da ga cuvamo i da to navnjavanje koje je po prirodi neizbježno pokusamo baren malo ublazit i usporit. A za to nam tukaju pravi projekti, prave akcije i ideje a one ove piz..... na koje ce mo trosit vrime i energiju. Za to nam treba i ovi most sa Doma sto vec postoji, sto su ga izgradili oni sto su dosli prin moje generacije, a sto je na nama da ga ucvrstimo i ojacamo da on bude sto lasnje primostiv i da bude kraci.

Ne zelin jan sad ode izbacivar ispolitizirane parole, sto bi se mogle krivo protumacit. Govorin samo iz srca i razuma i jer mislin da se izgubila ta kolektivna spoznaja za onim sto nan je vazno. A ono kako ce nam bit i koliko ce mo to sami doprinit, mislin da ni potriba ni govorit. Uz ovi nevidljivi emocionalni, krvni, rodbinski, jezicni, kulturoloski, i..... ,ostali most bit ce nan puno lasnje. I zato na kraju, ako su vec pali prozori i krovi, ako su pale korte od dvori, most ne smi past.

Zdravi i veseli bili pozdravlja Vas Vas Mate!

Impadovan@yahoo.com

P.S.

Zahvaljujem se prijatelju Franotu na ideji za ovu kolumnu nastalu kroz nas razgovor.